

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 152.

Fjerde Session.

45de Møde.

Torsdagen d. 6. Januar.

(Fortf.)

Rothe (fortf.): Dette er der en overmaade liden Sandsynlighed for; men, selv om det var saaledes, saa ligger det dog i selve Selskabets Interesse, ikke at benytte sig deraf, men paa alle mulige Maader søge at bringe denne Sag frem ved at lette den saameget som muligt, for at den kan komme istand, fordi at det, saaledes som jeg har tilladt mig at udvikle, i og for sig har en saa betydelig Binding af, at Sagen kommer i Gang uden Hensyn til nogen Præmie, at der ikke kan være nogen Opfordring for Selskabet til at gjøre Banke- ligheder ved at betinge sig en saadan særskilt Godtgjørelse; men, selv om det nu skulde være, at man kunde faae en saadan Godtgjørelse, saa vilde for det Første Regjeringen have Myndighed til at sige Nei, at Selskabet ikke maatte faae den, fordi at Regjeringen har den afgjørende Indflydelse paa Selskabets Bestyrelse, og dernæst, om Regjeringen skulde sige Ja, saa var dog Ulykken ikke saa stor, thi Staten er directe oekonomisk interesseret i den forsvøestilbte Jernbane, og Alt, hvad dette Selskab i og for sig faaer, kommer indirecte Staten tilgode. (Hør.) Den ærede Inden- rigminister antydede, at man slet ikke har givet nogen Garantie for, at Sagen vil komme til Udførelse; man har slet ikke, saaledes som i andre af ham berørte Tilfælde, tilbudt at deponere et vist Pengebeløb. Nei, det er ganske sandt, men jeg troer heller ikke, at det kan fordres, fordi der ikke her, saaledes som ved de andre Tilfælde, som den ærede Inden- rigminister omhandlede, er Spørgsmaal om, at Staten skal paatage sig betydelige Forplig-

telser ligeover for dem, der have gjort Tilbudene, nemlig den Forpligtelse at garantere en vis Rente af den Sum, der udtræves til Anlæggets Udførelse. Det er der her slet ikke Spørgsmaal om, og Staten har derfor heller ikke tidligere, hvor der var Tale om at fremme Foretagender af denne Art, fordret Betingel- ser af denne Natur, thi den har givet Con- cession til Anlægget af den kjøbenhavn- for- sørste, af den kiel-altonaiske, og af den glück- stad-elmshornske Jernbane o. s. v., uden at forlange deponeret noget bestemt Pengebeløb. Jeg seer derfor heller ikke nogen Grund til, at det skulde fordres her, da det, saaledes som jeg har antydet, alligevel ikke vil være muligt, at gaae ind paa noget andet Tilbud, som maatte fremkomme i Mellemtiden til næste Rigsdags-session, efter som den dertil fornødne Bemyndigelse mangler. Der er altsaa i og for sig Intet at tabe ved at give en Bevil- ling af denne Natur, medens der tværtimod er aabnet Udsigt til muligen at vinde en ikke ubetydelig Fordeel, og endelig maa man dog have saa megen Tillid til en Corporation eller et Selskab som dette, i hvis Bestyrelse Regjeringen har Deelagtighed, at det ikke let- sindigen vil gaae hen at søge en saadan Con- cession, uden at det virkelig har en begrundet Udsigt til at kunne bringe Sagen til Udførelse. Derjom denne Udsigt for Selskabet aldeles skulde glippe, og der derimod skulde melde sig en Entrepreneur, som vilde udføre Sagen, men ikke sætte sig i Forbindelse med Selskabet, tør det ganske vist ventes, at Selskabet vilde er- klære sig villigt til at træde tilbage og renon- cere paa sin Concession, bare for at Sagen kunde komme til Udførelse; thi det er os frem- for Alt om at gjøre at faae Sagen i Gang; vi have derved, at Sagen kommer i Gang, en